

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3723/04
04.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "С" ДОО, кога заступа пуномоћник М., адвокат, против решења туженог Министарства финансија ... од ... године, у предмету принудне наплате, у нејавној седници већа одржаној дана 4. 11. 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства, којим је тужиоцу одређена принудна наплата пореских обавеза из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника по основу: пореза на промет услуга доспелог за плаћање до ... године у износу од 4.218.279,71 динар, савезног пореза доспелог за плаћање до истог дана у висини од 28.548,00 динара, посебне једнократне таксе на принудну наплату у укупном износу од 212.341,38 динара и камате на доспели а неплаћени порез у износу од 932.154,43 динара, што укупно износи 5.391.323,53 динара. Истим решењем наложено је Народној банци Србије – Одељењу за принудну наплату – Одсек ... да одмах по пријему решења предузме мере из своје надлежности у складу са одредбама закона којим се уређује платни промет а ради принудне наплате доспелих, а неплаћених пореских обавеза.

У тужби којом побија законитост оспореног решења због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде закона, пуномоћник тужиоца истиче да је поднео захтев првостепеном органу за одлагање плаћања пореске обавезе, али је тај захтев одбијен решењем од 31. 5. 2004. године. Тужилац је уложио жалбу против тог решења, али о тој жалби још увек није одлучивано, јер по објашњењу другостепеног органа та жалба није ни запримљена у том органу. Указује да се тужени орган уопште не упушта у оцену разлога о испуњености услова за одлагање пореског дуга и истиче да је порески дуг велико оптерећење за тужиоца и наноси му битну економску штету, коју не може превазићи ако му се не одобри одлагање плаћање тог дуга. Такође оспорава и само постојање пореског дуга и предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при наводима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета произлази да је решењем првостепеног органа од 9. 2. 2004. године наложено тужиоцу да ради отклањања утврђених незаконитости и неправилности у поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања пореза на промет услуга у периоду пословања ... године обрачуна и изврши уплату пореза на промет услуга и посебног савезног пореза на промет услуга са обрачунатим каматама и предузме друге мере ближе означене у диспозитиву тог решења. Тужилац је поднео захтев првостепеном органу за одлагање плаћања пореског дуга, који је првостепеним решењем од 31. 5. 2004. године одбијен као неоснован због неиспуњавања услова из чл. 2. ст. 1. тач. 2. Уредбе о ближим условима за одлагање плаћања дуга. Како тужилац није измирио своје пореске обавезе по наведеном решењу, првостепени орган му је уредно уручио дана 29. 4. 2004. године опомену за плаћање дуга. Тужилац није поступио ни по опомени, па је првостепени орган донео ожалбено решењем којим је тужиоцу одредио принудну наплату пореског дуга, одлучујући у свему као у диспозитиву тог решења.

Решавајући по жалби изјављеној против првостепеног решења, и по налажењу Врховног суда, правилно је тужени орган оспореним решењем одбио исту као неосновану, налазећи да је првостепени орган на потпуно утврђено чињенично стање, без повреде правила поступка, правилно применио одредбе чл. 77. ст. 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02...85/05), којом је прописано да пореска управа почиње поступак принудне наплате пореза, односно споредних пореских давања, доношењем решења о принудној наплати пореза ако порески обвезник није платио порез, односно споредно пореско давање у року из чл. 71. ст. 1. овог Закона. Како из списка произлази као неспорно, а што ни тужилац у тужби не оспорава, да је тужиоцу уредно уручена опомена о врсти и износу пореза, сходно одредби чл. 71. истог Закона, и да тужилац није у остављеном року од 10 дана поступио по опомици и измирио свој порески дуг. Врховни суд Србије је првостепеном тужбеним захтевом

поступио по опомену и измирио свој порески дуг, Врховни суд налази да је правилно тужени орган одлучио оспореним решењем.

Врховни суд је ценио наводе тужбе да тужени орган није одлучивао о његовој жалби изјављеној против првостепеног решења којим је одбијен његов захтев за одлагање плаћања пореског дуга, а решавао је о жалби против првостепеног решења о принудној наплати, па је нашао да су ти наводи без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Ово са разлога што на прекид поступка принудне наплате пореза није од утицаја околност да ли је решење пореске управе којим се одбија захтев за одлагање плаћања пореског дуга постало коначно и правоснажно.

Такође су цењени и наводи тужбе да се тужени орган није упуштао у оцену разлога о испуњености услова за одлагање пореског дуга, па је нашао да су ти наводи неосновани с обзиром да је одредбом чл. 270. ст. 1. Закона о општем управном поступку прописано да се у поступку административног извршења може изјавити жалба која се односи само на извршење, а њоме се не може побијати правилност решења које се извршава.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу одредбе чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 4. 11. 2005. године У. 3723/04

Председник већа-судија,

мр Јадранка Ињац, с.р.

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

За тачност отправка

СД